

..הוא ירק עלי והרביץ לי! טוענת עוזרת-הבית

של הניספח הפיליפיני המחפשת מיקלט בבית ישראלי

המילחמה הפרטית של הניספח הצבאי

עוזרת-בית אבלינה דוראדו
הודו הרע

ניספח צבאי קאנאלס (ימין)
התאכזרות לעזרת

באף מקום בארצו, ויגמור את החשבונות אתי כך שלא אשכח אותו". אבלינה חזרה למעון הניספח בצהלה. אלא שכעבור זמן קצר נאלצה לברוח שנית - ושוב בגלל המכות שהיכה בה.

מי

מתעשר?

ה יודעת השגרירה, הדוקטור רוס' ליטה סוריגנו, על מיבצעו הפרטיים של הניספח הצבאי שלה? השגרירה לא מיהרה לענות, אך הקונסול קאריניו הבן טיח לחקר בעניין. אלא שאף הוא לא השיב עד עתה. ואולם, מקורביו של הוג'ר רינה גילו כי הודיעה לממשלת מאנילה על מעללי הניספח והסתבכויותיו.

מישרד החוץ הבהיר את עמדתו: "אבי לינה דוראדו קיבלה אשרה רישמית, נציג גויות מחוץ-לארץ השאיות להביא עובדי דים לארץ. בעת סיום עבודתם, מודיעה השגרירות למשרד-החוץ, והוא מעביר את המידע למשרד העבודה ולמישטרה. לא חרימכן אין לה אשרה לשהות בארץ". במילים אחרות, מישרד-החוץ יתיר לגוש את אבלינה דוראדו מן הארץ. אך נשאלת השאלה: מדוע מישרד-החוץ, ועימו שגרירות הפיליפינים, אינם מבינים על הירובדה שהבנות הפיליפיניות שהביאה את סוכנות של מספרות במאנילה, השייכת לישראל ששמו נאסר - אין להן כל זכויות מעבודתן בבתי העשירים בסביבה? הרי בנות אלה עושות כל עבודה במשק הבית ומספרות בילדיהם - ואינן מקבלות כל שכר. (לעומתן בעל הסוכנות שסיפק אותן מקבל שכר מדי חודש, או עמלה). עדי לפני שלוש שנים (העונס הזה 1906) נשאל קונסול הפיליפינים כוסה דהרמנוז' אל, אם יודע הוא שלבנות ארצו אין שום זכויות חברתיות שהן זכאיות להן על-פי החוק בעובדות בארץ. הידוע הוא שהעובדה שהן בישראל ומעשיהן כאן נשמרים בסוד מפני השילטונות. כלום לא איכפת לני לקונסול שבנות ארצו מוזקות כאן בני צול מחפיה יששום תנאים טובים לא יוכלו להצדיקו?

הקונסול לא התרגש. בתגובה, רק חייד. מישרו מתעשר מאד מעבדה בבנות הפיליפינים בבתי סביו, ולכן העסק כדאי. הן יוסיפו לקבל אשרה כתיירות. רק אבי לינה דוראדו תגורש.

שתו - להחזיר את אבלינה דוראדו לפיליפינים מייד, משום שתמו ימי עבודתה במשק ביתו של הקצין ולכן גם פקע חוקי אשרת שהייתה בישראל.

פרשת הנספח קאנאלס החלה בסתיו ש' עבר. הקצין הבכיר בצבא הפיליפינים הביא ממאנילה לחיל-אביב את בת דודתו אבלינה דוראדו, בחורה פיליפינית סיפר סית: ענייה, פיה, ואפה כשול בני המורה החוק. היא נראית צעירה מגילה - אולי בגלל גיורתה. שפתיה רועדות בספי זה את סיפורה. למרות כל מאמציה להתגר על התרגשותה, היא פורצת מסעם לפעם בבכי מר.

אבלינה למדה שנתיים מנהל עסקים באוניברסיטה בפיליפינים, אך נאלצה להיחל מללמוד כדי לעזור לאמה לפרנס את ששת אחיה ואחיותיה. אמה האלמנה הקלאית בכפר נאג'קאלם. חיי משפחתה של אבלינה היו תמיד קשים ומרים. אמה השתכרה כשמונה לירות ביום, שנועדו לקניית אדו. הם אכלו את המזון היחיד היחיד הזה, וחלמו. עד שבא האיש המוצלח שבמישפחה. הקצין קאנאלס, והציע לקחת עמו את אבלינה לחיל-אביב. היא תבשל, תנקח את ביתו, תטפל בשני ילדיה, ותקבל אוכל לינה בביתו (בפיליפינים אין המשרתים שווים בכל). אבלין הסכימה. אך זמן קצר אחרי שהגיע הניספח לחיל-אביב התחיל לחיות בוויולה שבצהלה ככל דיפילומאט מן המערב, כבר חזתה האשה הצעירה מבשרה את אגרופים והלומרי את צעקת העוורה, האהריכך לאשה ברי רחת מן הווילה.

הוא היה מכה אותי ומחשך לי בשער רות, אם לא הייתי ממלאת את דרישותיו, סיפרה אבלינה. "פעם הייתי חולה, ולא הייתי מסוגלת לקום. אוסקאר רצה שאני אסע איתו ועם אשתו מאריה קונסטאלה לירושלים בתגיהמלד כדי לטפל בילדיהם, אך לא יכולתי לעמוד על הרגליים. הוא משך אותי בשערות. אמר לי מילים לא יפות והרביץ לי. הוא פחד שאני עומדת לעזוב אותו ולהתחיל לעבוד במקום אחר. הוא ירק עלי. ברחתי לאחד הסתים, שם קיבלו אותי ונתנו לי ללון. חזרתי לביתו של אוסקאר כדי לקחת את הבגדים שלי. הוא לא רצה לתת לי אותם. לא נתן לי לעזוב את הבית. איים עלי שישלח אותי חזרה לפיליפינים והא כרטיס-טיסה אני אשלם. הוא אמר שידיאג שלא אקבל עבודה

היא, פשוט, מפתת ממנו. אבלינה דוראדו רועדת מפחד רק מעצם המחשבה שהקצין יוציאה ממקלטה ויענשה. כפי שהוא עצמו הבטיח לה בשיחותיהם, לדבריה. אך הנספח אוסקאר קאנאלס לא יעשה את המלאכה הזו במידיו. במקומו יפעלו נגד אבלינה דוראדו כוחות גדולים שלא ייתור לה שום סיכוי לעמוד בפניהם. כבר עשיו אין ממתנים פקידים בכירים במשרד-החוץ בירושלים אלא לאות מן הנספח כדי לשלוח שוטרים אל הצעירה הפיליפינית.

מהלומות

ומשיכה בשערות

מ נגנזן ממשקלתי עצום יתחיל לפעול בכל עוצמתו כדי לעזור לנספח קאנאלס להחליץ מן הפחת. לנספח הפיליפיני נים יש חסינות דיפלומאטית, ועל כן לא יעזו איש לומר לו שסאן, בתל-אביב, אם אדם מכה בחורה ומחשך בשערותיה כדי להתזיקה בביתו בכוח כעורות, היא תתי לונן על כך, תאמש עלול להיעצר ולעמוד לדין פלילי. במישרד-החוץ כבר מתארגנים לעמוד לימין הנספח ולמלא את דרי

ה גיערה בעלת הפנים האכסוטיים הגיעה אל מדרגות הבית בריצה מטור רפת, ובתוך שניות זינקה לאחת הדירות. בכניסה מאחוריה עמד גבר כבן שלושים ויותר, שחורר, בני היטב, בלבוש מהיר דר. הוא ניסה להסתיר את עצבותו. כבו קר אין רחוב האלוף דויד ברמת-הן וזמה מאדם, וכך לא הפריע לו איש לעמוד על ופת המידרבה, ליד הכניסה שבה נעלמה הבחורה.

כמה פעמים ניסה האיש לשפוע את היר צעירה להתלות אליה, וסוב חזר אל היר צעירה והמתין, רק כשנפל עלי מבטו של שוטר שעבר שם, קם האורח הלאי רציו מן המדרבה, וניגש אל מכוננית בעלת לחית-זיהוי של דיפלומאטים. אחד מדיורי הרחוב נסע בעיקבותיו, מפני שי חשד שהיא גנובה, וראה שבעצרה ליד וילה ברחוב יונתן בצהלה. בוויולה זו מתגורר הלויטאנט-קולונל אוסקאר קאנאלס מצבא הפיליפינים. לפני שנה בקיי רוב בא הקצין ממאנילה, בירת ארצו, עם דרכון דיפלומאטי וקיבל עליו להיות היר נספח הצבאי של שגרירות ארצו בישראל. הצעירה שברחה מידי הנספח ומצאה מקלט באחת הדירות שברחוב האלוף דויד, לא הגישה עליו תלונה במשטרה.